

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδραμνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βέλμπεργκ καὶ Ἄ' Ἐστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὀδὸς Μουσῶν 11
Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτὰ
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φιλοθέη Βενιζέλου (εἰκὼν). — Κοττημεριναὶ ἐντυπώσεις. Ὁ πόλεμος. Γνώμαι μεγάλων ἀνδρῶν κατὰ τοῦ πολέμου. — Καὶ πάλιν αἱ Ἑλλη-
νίδες τῆς Νέας Ὑόρκης (ὑπὸ δος Ἐλευθεροπούλου). Β'. Ἐπιστολὴ Ναπολέοντος τοῦ Γ' πρὸς τὴν Γεωργίαν Σάνδην. Ἑλλὰς δούλη—Ἑλλὰς
Ἐλευθέρα (πρόγραμμα ὑπὸ δος Μαρίας Πιπίτζα. Τὸ φόρεμα τοῦ Πίτρχ (ὑπὸ δος Μιχαὴλ Φιλιππίδου). Σ' ἓνα γελιδίον (ὑπὸ δος Περ. Ζαβιτσιάνου κτλ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἀνάστασις τοῦ Ἔθνους! Ἀνά-
στασις τοῦ ὑπὸ τὴν δουλείαν νεκρω-
θέντος Ἑλληνισμοῦ. Δούλοι καὶ ἐ-
λεύθεροι, ἀδελφωμένι ὑπὸ τὴν ἀγίαν
τῆς ἀναστάσεως σημαίαν, ἐορτάζο-
μεν σήμερον τὴν μεγάλην τοῦ Ἔθνους
καὶ τῆς πίστεώς μας ἑορτήν.

Ὡς ὁ Χριστὸς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς
θηρησκείας μας, ἔχυσε τὸ αἷμά του
ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ καλοῦ,
τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς, οὕτω
καὶ ἡ πατρίς μας σήμερον σπένδει
σπονδὰς αἵματος τῶν ἡρωικῶν τέ-
κνων τῆς πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ δι-
καίου καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ὡς ὁ Χριστὸς ἐνίκητε τὴν θάνα-
τον καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς του ἔ-
ταξεν ὑψηλὰ εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ
ἀθανασίαν τὸ σύμβολον τῆς ἀγά-
πης καὶ ἀληθείας, τὰς μεγάλας ταύ-
τας ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, οὕτω
καὶ ἡ Ἑλλὰς διὰ τῶν ἀγόνων καὶ
θυσιῶν τῶν τέκνων τῆς θὰ ἀναστη-
λώσῃ τὴν ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κρα-
ταιῶν τῆς Εὐρώπης καταρρυκνθεῖ-
σαν σημαίαν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ
δικαίου, τελοῦσα αὕτῃ μόνῃ τὴν ἀ-
νάστασιν τοῦ γένους μας, καὶ ὑ-

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΦΙΛΟΘΗ

φοῦσα τὸν ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν τέ-
κνων τῆς θρόνον τοῦ μεγαλείου τῆς
ὑπεράνω τῶν ἐκ χρυσοῦ καὶ πολυ-
τίμου λίθου θρόνων τῶν μεγάλων
καὶ κραταιῶν τῆς γῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Καλὴ μου φίλη,

Λοιπὸν εἶναι ἀληθές. Ὁ πόλεμος
ἐκηρύχθη. Πόλεμος φονικὸς, πόλεμος
μανιώδης, πόλεμος ἐξοντώσεως. Πῶς
νὰ σοῦ ἐχθέσω ὅ,τι αἰσθάνωμαι, γρά-
φουσα τὰς λέξεις αὐτάς! Πῶς νὰ σοῦ
δώσω νὰ ἐννοήσῃς τὴν ἀγωνίαν πά-
σης παρερχομένης ἡμέρας, πάσης ὥ-
ρας, πάσης στιγμῆς, διερχομένης ἐν
ἀβεβαιοτήτι, χωρὶς τίποτε τὸ θε-
τικόν, τίποτε τὸ ὀριστικόν, τίποτε
τὸ τετελεσμένον.

Καὶ ἐνῶ ζῶμεν εἰς τοιαύτην μα-
κρὰν καὶ διαρκῆ ἀγωνίαν ἐνῶ κα-
τακλυσμὸς ὄλος παθῶν καὶ αἰσθη-
μάτων ἀντιθέτων συγκρούονται εἰς
τὴν ψυχὴν μας ἐνῶ τίποτε δὲν δύ-
νεται νὰ ἀποδώσῃ τὴν φρικώδη τρι-
κυμίαν, ἣτις συγκλονίζει τὰς καρ-
δίας μας, τοὺς ἀπαισίους λογισμοὺς,
οἵτινες συναράσσουν τὸν νοῦν μας, αἵ-
φνης νὰ βλέπῃς τὴν φύσιν, τὸν κόσμον,

τὸ πᾶν νὰ ἀκολουθῆ ἡσυχία, ὁμαλὰ, κανονικὰ τὴν τακτικὴν πορείαν του. Νὰ βλέπῃς τὸν ἥλιον τῆς ἡνιοξέως, ὀργιῶντα εἰς τὰ στήθη τῆς σμαραγδοσκεπασμένης γῆς, δίδοντα τὴν ζωὴν, τὴν χαρὰν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔρωτα εἰς τὸν μικρόκοσμον τῶν ὄντων, εἰς τὰς μυριάδας τῶν ἀτελῶν τῆς δημιουργίης κατασκευασμάτων, ἐνῶ τόσοι ἀδελφοί σου, τόσο τέκνα τῆς αὐτῆς με ἐσὲ μητρός, γεμάτα με ζωὴν καὶ με σφρίγος, με ὄνειρα καὶ με ἐλπίδας, ποτίζουν με τὸ αἶμά των καὶ σπείρουν με τὰ κόκκαλά των τὴν χώραν αὐτὴν τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ μαρτυρίου.

Καὶ ἐνῶ ἡ φωνασαία σου πετᾷ μακρὰν καὶ νομίζεις ὅτι ἀκούεις τὸν βῆρὸν τῶν τηλεβίων γδοῦπον, εἰς τὸν ὁποῖον τόσοι στόνοι καὶ τόσοι ἀνθρώποι οἰμωγαὶ ἀντηχοῦν, ἀφῆνης νὰ προσβάλλῃ τὴν ἀκοήν σου τὸ μελωδικὸν ἔρωτευμένον πτηνοῦ κελᾶδημα καὶ οἱ τρυφεροὶ τερετισμοὶ τοῦ ὑπὸ τὸ γεῖπσον τοῦ παραθύρου σου ἀνοικοδομοῦντος τὴν φωλεάν του ζεύγους χελιδόνων.

Καὶ ἐνῶ φωνάζεσαι τὸν ποταμὸν αὐτὸν τῆς Ἡπειροῦ, τὸν Ἄραχθον αὐτὸν τὸν ἐκθρόνοντα πτώματα ἀνθρώπων εἰς τὰ κατέρυθρα, τὰ καταιατωμένα ρεῖθρά του, ἐνῶ τὸ τρεμῶδες βλέμμα σου ἀποτρέπεις με φρίκην ἀπὸ τὸ φωναστικὸν αὐτὸ ἀπαίσιον θέαμα, ἀφῆνης νὰ ἀκούῃς τὸ γλυκὺ, τὸ ποιητικόν, τὸ κανουριστικὸν κελάρυσμα δροσροῦ ρυκίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντικατοπτρίζονται μικρὰ τοῦ ἀγροῦ ἀνθύλλια.

Ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ εἶπω, φίλη μου, εἶναι ἀδύνατον νὰ σοὶ ἀποδώσῃ ἔ,τι αἰσθάνομαι. Πόσον ζηλεύω τὴν τύχην τῶν ἀνδρῶν, ὡς καὶ τῶν ἰδικῶν μας, αἵτινες μετέβησαν ἐκεῖ πλησίον τῶν ἀγωνιζομένων, ὡς νοσοκόμοι.

Καὶ ἀνέρχονται ἤδη εἰς εἴκοσι τέσσαρες αἰ εἰς τὰ σύνορα νοσοκόμοι τῆς «Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων,» αἱ ἀψηφίσασαι πάντα κίνδυνον, αἱ ἐγκαταλείψασαι οἰκογενεῖας καὶ εὐμαίρειαν, ἕπως ἀφρισωθῶσιν εἰς τὸ εὐγενές τῆς νοσοκόμου ἔργον.

Αἱ περὶ νοσοκόμων προλήψεις.

Τώρα ὅτε ὁ ἄμεσος κίνδυνος καὶ ἡ φρικώδης ἀνάγκη καθιστᾷ μᾶλλον αἰσθητὴν, μᾶλλον ἐπείγουσαν τὴν συνεργασίαν τῆς γυναικὸς εἰς τὴν νοσηλείαν τῶν τραυματιῶν· τώρα ὅτε ὅλαι αἰ μητέρες καὶ αἰ σύζυγοι καὶ αἰ ἀδελφὴ δικτελοῦν ὑπὸ τὴν ἀγωνίαν τοῦ κινδύνου, ὃν τὰ τέκνα των διατρέχουν, ἐλλείψει περιθάλψεως οἰκογενειακῆς, ἐλλείψει φροντίδων καὶ περιποιήσεως γυναικείων χειρῶν, τώρα ὅχι μόνον ἔπαυσαν τὰ κατὰ τῶν γυναικῶν νοσοκόμων σχόλια καὶ ἐσίγησεν ἡ κατὰ τοῦ μέτρου τούτου—τῶν ὀλίγων, εὐτυχῶς—καταφορά, ἀλλὰ καὶ ὅλαι θὰ ἤθελαν νὰ εἶναι εἰς κτᾶστασιν νὰ προσφέρωσι τὴν ἐργασίαν των, νὰ ἀγρυπνώσι παρὰ τὸ προσκεφάλαιον ἐκείνων, οἵτινες διεκινδύνευσαν τὴν ζωὴν των, ὑπερσπιζόμενοι τὴν πατρίδα.

Ἄλλ' ἐὰν ὅλαι δὲν δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, δύνανται ὅμως καὶ ἄλλως νὰ προσέλθωσιν ἀρωγαὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς νοσηλείας, εἰς τὸ ἔργον τῆς διὰ περιθάλψεως καὶ διαίτης διασώσεως τῆς ζωῆς τῶν τραυματιῶν μας.

Ὅλων μας ἡ προσοχὴ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὀφείλει νὰ στραφῇ σήμερον. Χειρουργεῖα καὶ πάλιν χειρουργεῖα. Κλινοσκεπάσματα, ἀνδρικὰ ἀσπρόρρουχα, σινδόνια, προσκεφάλαια,

ἐπίδεσμοι, ἀντισηπτικά, ἰδοὺ τί δύνανται νὰ προσφέρουν σὴ μερον ὅλαι αἰ ἀκταντοχοῦ Ἑλληνίδες. Αἱ αἰκίαι ὄλων πρέπει νὰ μετατραποῦν εἰς ἐργοστάσια ρηπτικῆς.

Εἰς τὸν Βίλον, ὅπου μεταφέρονται οἱ πλεῖστοι τῶν τόξυμακτιῶν, ὅπου ὀφείλουν νὰ λειτουργοῦν πολλὰ χειρουργεῖα, ἐκεῖ πρέπει νὰ ἐφοδισθῶσι με ἱκτιοθήκας πλήρεις, ἱκτιοθήκας πλουσίας, ἀνταποκρινομένας εἰς τὰς ἐπείγουσας ἀνάγκας τῆς σήμερον. Εἰς τὸ χειρουργεῖον τῆς «Ἐνώσεως», τὸ ὁποῖον ἀρχικῶς προωρίζετο διὰ τεσσαράκοντα μόνον κλινκας, νοσηλεύονται σήμερον περὶ τοὺς πενήκοντα τραυματικῆς, πάντες βεβέως πληγωμένοι. Καθ' ἡμέραν δὲ προσέρχονται νέοι, τοὺς ὁποῖους ἀδυνατοῦμεν νὰ δεχθῶμεν.

Ἐκκλησίαι ὑπὲρ τῶν χειρουργειῶν μας.

Ἀνάγκη ἐπείγουσα μᾶς ἐπιβάλλει τὴν σύστασιν παρηγορηματικῶν τοῦ χειρουργεῖου τῆς «Ἐνώσεως» ἢ προστεθῶν ἕτεροι πενήκοντα κλινικαὶ μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν ἐξαρτημάτων των. Παρακαλοῦμεν πάσας τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας νὰ μᾶς ἀποστείλωσιν ἀμέσως σινδόνια, ὑράσματα λευκά, ἔτοιμα ἀσπρόρρουχα ἀνδρικὰ, περικνημίδας ἀνδρικὰς, κουβέρτας, εἶδη ἀντισηπτικά, τέλος πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ διὰ νοσηλείαν τραυματιῶν.

Αἱ ἀνάγκαι εἶναι τόσοι μεγάλοι, ὥστε ἐὰν ὅλαι αἰ Ἑλληνίδες θεθῶμεν εἰς ἐνέργειαν, πάλιν δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς αὐτάς. Ὅλα τὰ ἀποστελλόμενα εἶδη πρέπει νὰ εἶναι κινουρή, ἐντελῶς ἀμεταχειρίστα. Ἡ ζωὴ τῶν τραυματιῶν μας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑγιεινῆς διαίτης καὶ περιθάλψεως. Καὶ ἡ περιθάλψις αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας.

Τὴν ἄνω ἐπίκλησίν μου ἀπευθύνω πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐκεῖναι δὲν ἔχουν οὔτε συζύγους, οὔτε υἱοὺς εἰς τὸν πόλεμον. Τὸ αἶμα τῶν ἰδικῶν των τέκνων δὲν χύνεται πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καταπατούμενων δικαιομάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄς κινηθῶσιν, ἄς ἐργασθῶσι συντονώτερον. Ἄς μιμηθῶσι τὰς ὀλίγας, αἵτινες μεχρι τοῦδε τόσοι τελείως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐργάσθησαν. Αἱ Ἑλληνίδες τῆς Αἰγύπτου, ἠνωμέναι, ἐπετέλεσαν θαύματα. Καὶ αἰ ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν ὑστεροῦσι πολὺ τούτων. Εἰς Manchester ὅλη ἡ γυναικεία Ἑλληνικὴ παροικία ἔκαμε θαύματα. Ἡ κ. Αἰκ. Ζλατάνου κατέλαθεν ἐπίσημον καὶ ζηλωτὴν θέσιν καὶ μετὰ τῶν Ἀγγλῶν ἀκόμη, τοὺς ὁποῖους καὶ διὰ τῶν δημοσιευμάτων τῆς εἰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐξήγειρε καὶ ἐνεθούσικεν ὑπὲρ ἡμῶν. Μίγροι τοῦδε συνέλεξε καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἡγεμονίδα Σορίαν πενήκοντα λίρας εἰς πρώτην δόσιν καὶ δύο κιβώτια ἐνδυμάτων καὶ ἑκατὸν λίρας, ἄς συνέλεξε συνεργαζομένη μετὰ τῆς συζύγου τοῦ δημάρχου τοῦ Manchester.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται καὶ ὅτι θὰ ἔχωμεν νέαν ἀποστολήν τῆς διὰ τὰ νοσοκομεῖα.

Τὸ παράδειγμα τῆς ἄς μιμηθῶσιν καὶ ἄλλαι. Ὅθ εἶναι μεγάλη τιμὴ δι' ἡμᾶς, ἐὰν διεκδικήσωμεν ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ζωὴν, τοὺς ὡς λέοντας ἀγωνιζομένους ἡρώας μας.

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ἈΝΔΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ εὐημερίας τὰ ἔθνη καὶ τὰ άτομα παράγονται πνευματικῶς, ὡς μὴ ὑποβλήόμενα εἰς σκληρὰς δοκιμασίας. Ἄλλ' ὁ πόλεμος, ὅστις καταστρέφει τὴν καθημερινὴν τῆς ζωῆς εὐημερίαν, διδάσκει τὴν αὐθαιρέσιαν καὶ ἀναγκάζει τοὺς λαοὺς καὶ τὰ άτομα νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὴν σκληρότητα τῶν περιστάσεων.

Θουκυδίδης.

Ἡ ὑπεξείρεσις πλούτου ἀλλοτρίου καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ πλεονεξία ἐπέφερε τὴν ἀδικίαν καὶ τὸν πόλεμον εἰς τὸν κόσμον...

Ὁ γλυκὺς ἱστορικὸς Ἡρόδοτος ἀποδεικνύει ὅτι τὸ μέγιστον καὶ ἀριστον τῶν τότε κατορθωμάτων τῶν Ἑλλήνων, ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος, ἦτο παραφροσύνη, ἣν ἀνέλαβον οἱ Ἕλληνες διὰ γυναικῶν κακῶν ἡθῶν.

Πλούταρχος.

Λύουσι τὰς διαφορὰς διὰ δύο τρόπων: διὰ τῆς λογικῆς καὶ διὰ τῆς ἰσχύος. Ἡ μία ἀνήκει εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἡ ἄλλη εἰς τὰ ζῶα. Δὲν ὀφείλει τις νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἰσχύος ἢ ὅπου ἡ λογικὴ ἀδυνατεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Κικέρων.

Πολλοὶ ἀρχηγοὶ ἐφ' νομίζουσι ὅτι πολεμοῦν, ληστεύουσι ἀπλῶς. Ἡ περιφρόνησις τοῦ θριάμβου εἶναι ἐνδοξοτέρα καὶ τοῦ θριάμβου αὐτοῦ. Οἱ ἀρχοντες κλίνουσι πάντοτε πρὸς τὸν πόλεμον καὶ ὁ λαὸς πάντοτε πρὸς τὴν εἰρήνην.

Τίτος Λίβιος.

Τιμωροῦσι τὰ ἰδιωτικὰ ἐγκλήματα Ποίας ποινῆς λοιπὸν ἄξιος εἶναι ὁ πόλεμος, οἱ συστηματικοὶ οὗτοι φόνοι, τοὺς ὁποῖους ὀνομάζομεν ἐνδοξοὺς καὶ οἱ ὁποῖοι ἐξαφανίζουσι ὀλοκλήρους λαοὺς;

Ἡ ἀγάπη τῶν κατακτῆσεων εἶναι τρέλλα, οἱ νικηταὶ εἶναι πληγαί, ὅχι ὀλιγώτερον καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς καὶ τοὺς κατακλιεσμούς.

Ὁ Ἀλέξανδρος, καταστροφεὺς ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ἐρημιότης τῶν λαῶν καὶ τῶν ἔθνῶν, ἐθεώρει ὡς ὑπέρτατον καλὸν νὰ εἶναι τὸ φόβητρον τῶν ἀνθρώπων.

Σενέκας.

Διατὶ πολεμοῦν πρὸ τόσοι καιροῦ καὶ δικτὶ ἐγκληματοῦ ἀνευ τύψεων; Ὁ πόλεμος γίνεται ἀποκλειστικῶς, ἵνα θείρῃ τις ὅ,τι ἄλλοι ἔσπειραν, ἵνα ἀρπάσῃ τὰ κτήνη καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς βύας καὶ τὰ ἐπιπλά καὶ σκεύη των. Ἴδοὺ ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἐλατήριον τῶν πολέμων. Ἴδοὺ ἡ ἀρχὴ τοῦ πλούτου καὶ τῶν μεγάλων ἀξιωμάτων. Κάρλος ὁ μέγας ἐπολέμα ἐπὶ τρικονταετίαν κατὰ τῶν Σαξῶνων διὰ φόρον πεντακοσίων ἀγελᾶδων. Σήμερον ἔτι εἰς ἡρως πηρονόμενος ἡμίσειαν λίραν τὴν ἡμέραν, με ἄλλους ἡρώας ὑπ' αὐτόν, μισθουμένους ἀντὶ σολδίων τινῶν μόνον, ὅστις ἐπιπίπτει ἐν ὀνόματι τοῦ ἐνδοξοῦ κυρίου του εἰς χώραν ξένην, διατάττει πρωτίστως τὴν πώλησιν καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ πλούτου τοῦ λαοῦ τούτου. Εἰς ὄλους τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ μέχρι τῶν ἡμετέρων δὲν πρόκειται περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ περὶ κλοπῆς...

Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι ὁ πόλεμος ἔχει ὡς συνέπειαν τὸν λοιμὸν καὶ τὴν δυστυχίαν, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἐπισκεφθῇ τὰ γεμα-

νικὰ νοσοκομεῖα καὶ νὰ διηλθε πρὸ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο πολεμικὸν τι κατόρθωμα.

Βολταῖρος

...Δὲν εἶναι πασιφανές ὅτι ἐν ἡ πολιτικῆ ἐπικρατοῦ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ πλαισίον τῶν ἐθνικοτήτων ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἠρνήθη ὁ νόμος τῆς προόδου, ὡς καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὸ ὁποῖον κατήργησε πρὸς στιγμὴν ἡ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορὶα καὶ ὁ χριστιανισμὸς, τούτου ἀποτελεσμα εἶναι ὅτι αἱ ἐθνικότητες κατασυντετριμμένα ἤδη ὑπὸ τῶν πολέμων τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν συνεχωνεύθησαν εἰς μίαν διεθνοῦς ἐθνικότητος μάζαν. Ἐν μιᾷ λέξει ὁ πόλεμος ἐφθασεν εἰς τὸ κορύφωμα τοῦ ἔργου του καὶ τὸν λόγον σήμερον ἔχει ἡ πολιτικὴ οἰκονομία καὶ ἡ εἰρήνη. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι μικροί. Παρ' αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐν τινι μέτρῳ νὰ διαταράξωσι τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων. Πράττοντες τοῦτο βιάπτοισι μόνον ἑαυτούς.

Μόνη ἡ ἀνθρωπότης εἶναι μεγάλη καὶ ἀλάνθαστος. Καὶ νομίζω ὅτι δύναται τις νὰ εἶπῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς: Ἡ ἀνθρωπότης δὲν θέλει πλέον τὸν πόλεμον.

Proudhon.

Μόνον ὅταν ἀναλογίζομαι τὴν λέξιν πόλεμος, καταλαμβάνομαι ὑπὸ τρόμου, ὥστε μοὶ ὠμίλουν περὶ μαγειῶν, περὶ ἱερῶν ἐξετάσεως, περὶ πραγμάτων μακρυνῶν, τετελεσμένων, ἀπαισιῶν, τερατωδῶν, ἀντιφυσικῶν. Ὅταν γίνεται λόγος περὶ ἀνθρωποφάγων μειδιῶμεν μεθ' ὑπερηφανεῖας, ἀνακηρύττοντες τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρίων αὐτῶν ὑπεροχὴν μας. Ποῖοι εἶναι οἱ ἄγριοι, οἱ ἀληθεῖς ἄγριοι; Οἱ μαχόμενοι ἵνα καταφάγουν τοὺς ἡττημένους, ἢ οἱ ἀγωνιζόμενοι νὰ φονεύουν, ἀπλῶς διὰ νὰ φονεύουν;

Ὁ πόλεμος! Καὶ ἔχομεν εἰς τὸν αἰῶνά μας, με τὸν πολιτισμὸν μας, με τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν βλαβὴν τῆς φιλοσοφίας, εἰς ὃν ἐξήχθη ἡ ἀνθρωπίνη μεγαλοφυΐα, σχολεῖται, ἐν οἷς διδάσκειται ἡ τέχνη τοῦ φονεύειν, τοῦ φονεύειν μακρόθεν με τελειότητα, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον κόσμον συγχρόνως, χωρὶς οὐδεὶς ἐξ ὄλων αὐτῶν φονευομένων νὰ ἔχῃ διαπραξῆι ἐγκληματικὴν τινα πράξιν!

Guy de Maupassant.

Σήμερον ἡ δύναμις ὀνομάζεται αὐθαιρέσια καὶ ἀρχίζει νὰ τίθεται ὑπὸ κρίσιν καὶ συζήτησιν. Ὁ πόλεμος διατελεῖ ὑπὸ κατηγορίαν. Ὁ πολιτισμὸς ἀποδεχθεὶς τὴν κατηγορίαν ἐπὶ τῆ ἐξεγέρσει καὶ τοῖς παρρησίοις τῆς ἀνθρωπότητος ἐνάγει εἰς δίκην καὶ ἐτοιμάζει τὸν ἐγκληματικὸν ἀπολογισμὸν τῶν νικητῶν καὶ πολεμάρχων. Οἱ λαοὶ ἤρχισαν νὰ ἐνοοῦν, ὅτι τὸ εἰς μέγα ἐπιτελούμενον κακὸν δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον κακόν. Ὅτι ἐὰν ὁ φόνος ἀποτελῇ ἐγκλημα, ὁ φόνος πολλῶν ὁμοῦ δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐγκληματικόν. Ὅτι ἐὰν εἶναι ἐντροπὴ νὰ κλέπτῃ τις, ἡ βία κατὰκτησις δὲν δύναται νὰ εἶναι δόξα. Ἄ! ἄς ἀνακηρύξωμεν τὰς ἀπολύτους αὐτάς ἀληθείας. Ἄς ἀτιμάσωμεν τὸν πόλεμον.

Βίκτωρ Οὐγγῶ

(Κατὰ τὸ γαλλικόν)

Σ. Μ. Αὐτὰ διὰ τοὺς ἀδικούντας, ἀλλ' ὄχι διὰ τοὺς ὑπερσπιζομένους τὸ δίκαιον, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν των.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Αι κρίσιμοι στιγμαί, ἃς διέρχεται ἡ φιλιότη Πικτρὶς δὲν συνεκίνησαν μόνον τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς φιλελευθέρους τῆς Εὐρώπης λαοὺς, ἀλλὰ καὶ ἅπαντας ἐν γένει τοὺς Ἀμερικανούς, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας των ἐκ βυθιτάτου πρὸς τὴν ἐλευθερίαν σεβασμοῦ, πάντοτε προσῆλθον εἰς βοήθειαν τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν στεναζόντων λαῶν. Κατὰ τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, καθ' ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπὶ ἑπταετίαν ἠγωνίσθησαν κατὰ τῶν ἀσυντάκτων στρατῶν τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν στόλων αὐτοῦ, τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀλγερίας, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξέπεμψαν ἐκ Βοστώνης καὶ Νέας Ὑόρκης πλοῖα πλήρη τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων εἰς τὴν ἀποστατήσασαν καὶ καταρρίψασαν τοὺς φραγκοὺς τῆς δουλείας Ἑλλάδα.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἃς αἱ Ἀμερικανίδες τῆς Βοστώνης, Hartford καὶ Νέας Ὑόρκης ἐπέμψαν πρὸς τὰς Ἑλληνίδας μητέρας μετὰ τῶν βοθητῶν αὐτῶν, συνεκίνησαν τότε ἅπαντα τὸν Χριστιανικὸν κόσμον

Καὶ ἐνίσχυον αἱ Ἀμερικανίδες τὰς μητέρας κατὰ τῶν ἐχθρῶν, διότι αὐταὶ ὑπὲρ πάσης ἐννοοῦν πόσον χρήσιμοι εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας τῆς πατρίδος δύνανται νὰ ἀποδοῦν αἱ γυναῖκες.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς κ. Levermore, δικροῦντος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν Ἀμερικῇ, αἱ γυναῖκες ἐδαπάνησαν 40,000,000 δολλαρίων πρὸς περίθλψιν τραυματιῶν, συντήρησιν νοσοκομείων, βοήθειαν οἰκογενειῶν, περιελοσῶν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐνδείᾳ καὶ προμηθείας τοῦ στρατοῦ. Πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπὸ εὐγενοῦς ἐμπνεόμεναι φιλοπικτρίας, ἠγωνίσθησαν μετὰ μεγάλης δεξιότητος παραπλευρώς τῶν συζύγων καὶ ἀδελφῶν των.

Σημειωτέον ὅτι γυναῖκες ἐβλεπέ τι μόνον εἰς τὴν μερίδα τοῦ προέδρου Lincoln, ἀγωνιζομένης διὰ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας καὶ ἐνθαρρυνούσας καὶ νοσηλευούσας τοὺς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐκτεθέντας εἰς τὰς ἐχθρικός ἢ μάλλον ἀδελφικός σφίρας μαχητάς

Αἱ Ἑλληνίδες τῆς σήμερον φαίνονται παρακολουθοῦσαι τὸ παράδειγμα τῶν Ἀμερικανίδων ἀδελφῶν των. Καὶ ὅχι μόνον αἱ ἐν Ἑλλάδι μένουσαι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἔνθα καίτοι εὐάριθμοι, προσεπάθησαν κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων των νὰ προσέλθωσιν ἀρωγοὶ πρὸς τοὺς εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας καταφυγόντας ἐκ Κρήτης πρόσφυγας.

Ἡ καταρτισθεῖσα ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ ἀπέστειλεν ἤδη ἐξακοσίας λίρας εἰς Ἀθήνας ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρίας καὶ ὑπὲρ τῶν πρόσφυγων, εἰς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς παντὶ σθένει συνετέλεσαν αἱ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλληνίδες, αἵτινες καίτοι ἐπὶ σειράν ἐτῶν διαμένουσαι ἐνταῦθα, δὲν ἐξεφυλίσθησαν, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς γυναῖκας ἄλλων ἐθνικοτήτων, ἀλλὰ διατηροῦσιν ἀγνὸν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν αἶσθημα.

Τῇ προτάτει τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν ἐδόθη ἐν τῇ ἐνταῦθα μεγαλοπρεπεῖ αἰθούσῃ Chiefrering κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἑσπερίς, ἥς τὴν προστασίαν ἀνέλαβαν μετ' ἐνθουσιώδους προθυμίας αἱ εὐγενέσταται καὶ φιλοπα-

τριδε; Κυρίκι Θεοδώρου Π. Ράλλη, Ἀντωνίου Π. Ράλλη, Παύλου Γαλάττη Πικτιῆ Ράλλη καὶ Θωμᾶ Τζιτζινίκα, αἵτινες ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους εἰργάστησαν, διχθέτασαι πάντα τὰ εἰσιτήρια.

Κατὰ τὴν ἑσπερίδα ταύτην ὁ κληρηγὴς κ. Λεωτσάκος ἐποιήσατο διάλεξιν περὶ ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἑλλάδος μετὰ φωτογραφικῶν εἰκόνων, ἐψάλη ὁ ἐθνικὸς ἦμῶν Ὑμνος ὑπὸ τινος Ἀμερικανίδος, συνοδευθείσης διὰ κλειδοκυμβάλου.

Περὶ τὸ τέλος τῆς διαλέξεως ἔλαβον τὸν λόγον, ἵνα εὐχριστήσω τὸ ὑποστηρίζον ἡμᾶς εὐγενὲς κοινὸν καὶ ἐξάρω τὰς εὐγενεῖς προσηθείας τῶν ἀνακλαβουσῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν των τὴν ἑσπερίδα κυριῶν.

Τὸ πλῆθος μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν καὶ παρατεταμένων χειροκροτημάτων, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ προσήνεγκε ὠραῖον ἐξ ἀνθέων κένιστρον εἰς τὴν Καν Θεοδ. Ράλλη. ἐνοθεῖται δὲ προσηνήχθησαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κυρίας ὑπὸ τῆς Κας Ἀμακλίας Ferramosea. Τὸ προῖον τῆς ἑσπερίδος ἀνήλθεν εἰς χίλια περίπου δολλάρια, ἅτινα ἐστάλησαν εἰς Ἀθήνας.

Νέα Ὑόρκη Πηνελόπη Ἐλευθεροπούλου.

Β'. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΙΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΣΑΝΔΗΝ

Ἡ τελευταία σας ἐπιστολὴ ἐφάνητο λέγουσά μοι :

Σὰς ἔδοκα ὅ,τι ἠδυνάμην νὰ σὰς δώσω. Μὴ μοι ζητεῖτε πλέον τίποτε, διότι ἔχω τοὺς πτωχοὺς μου. Καὶ ἔμωσ θὰ σὰς ζητήσω καὶ πάλιν ἐλεημοσύνην, διότι εἰξεύρω ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ σας ὑπάρχουν θησαυροὶ ἀνεξάντλητοι, δυνάμενοι νὰ ἀνακουφίσουν ἕλας τὰς δυστυχίας. Δὲν μὲ ἐκπλήττει, ἐὰν οἱ ἄνδρες εἶναι ἄδικοι πρὸς με, ἀνοικτίρμονες μάλιστα διὰ τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκομαι. Οἱ ἄνδρες ἐγεννήθησαν διὰ νὰ πολεμοῦν καὶ κατὰ κανόνα ὁ πόλεμος δὲν εἶναι οὔτε δίκαιος, οὔτε τρυφερός. Ἀλλὰ σεῖς, κυρία μου, ἦτις ἔχετε τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρός, χωρὶς νὰ ἔχητε τὰ ἐλαττώματά του δὲν δύνασθε νὰ εἴσθε ἄδικος πρὸς με, νὰ μοι ἀποδίδετε ἐλαττώματα, τὰ ὅποια δὲν ἔχω καὶ νὰ ἀναγινώσκητε τὰς ἐπιστολάς μου μετὰ τὸ αἶσθημα δημοσίου κατηγοροῦ, ὅστις ζητεῖ τὸ μέσον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κατηγορίαν του.

Ἐν μίᾳ λέξει δὲν δύνασθε νὰ με καταδικάσητε, διότι ὑμεῖς αὕτη ἐπενοήσατε τὸ ἔγκλημα καὶ ἀπηγγείλατε τὴν κατηγορίαν. Ἀφ' οὗτο μὲ ἀνεγνώσατε, δὲν πιστεύετε, λέγετε, πλέον εἰς τὴν ἀγάπην μου πρὸς τὴν ἰσότητά. Δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω, ὅτι σοβαρῶς ἀνεκαλύψατε εἰς ὅ,τι εἶπον τί τὸ ἀντιβάνον εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος. Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἔχωμεν διάφορον ἰδέαν τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως ταύτης, διότι σπανίως συμβαίνει δύο πρόσωπα νὰ ἀποδίδουν τὴν αὐτὴν σημασίαν εἰς μίαν ἀρχήν. Ἀκριβῶς δ' εἰς τοῦτο ὀφείλεται ὅτι αἱ μεγάλαὶ λέξεις τῆς ἰσότητος καὶ ἐλευθερίας ἀδελφόνου πάντας ὑπὸ τὰς σημαίας των, διότι ἕκαστος χωριστὰ ἐρμηνεύει αὐτάς κατὰ βούλησιν. Ἐὰν ἡ σημασία των ἦτο περιορισμένη δὲν θὰ συνέδεε κανένα.

Ἄλλ' ἐὰν διαφωνῶμεν εἰς τὴν ἐρμηνείαν, δὲν παραγωνίζομεν διὰ τοῦτο τὴν ἀγιότητα τῆς ἀρχῆς. Τοῦναντίον. Ἐὰν ἀξιοῖτε νὰ φανῆτε εἰλικρινῆς μαζῇ μου, θὰ ἡμολογήσητε ὅτι

ἐδράχθητε εὐχαρίστως τῆς προφάσεως ταύτης, ἵνα ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ ἐμέ. Ἐφ' ὅσον εἴσθε εἰς τὴν ἐπαρχίαν, μόνη μὲ τὰς ἰδίας σκέψεις καὶ ἐντυπώσεις σας, οἱ λόγοι μου σὰς συνεκίνησαν.

Ἐκρίνετε μὲ τὸ γυναικεῖον αἶσθημα, τὸ ὅποτον δὲν ἀπατᾷ ποτε ὅτι οἱ λόγοι μου ἀπέπνεον τὴν ἀγάπην τοῦ καλοῦ καὶ ἦσαν ἀπόρροια βαθυτάτης πεποιθήσεως. Τότε μοὶ ἐγράψατε καὶ ἡ ἐνδείξις αὕτη τῆς συμπαιθείας σας θὰ μείνῃ πάντοτε κεχαρκαμένη εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἄλλ' ἤλθετε εἰς Πικρισίους καὶ ἐκεῖ συνητήσατε ἀνθρώπους, οἵτινες συνεκράτησαν τὴν χεῖρα, ἣν ἐτείνετε πρὸς με. Σὰς εἶπαν : «Ἐἴμεθα σκορπισμένοι, διηρημένοι, ἀπειλούμεθα πικταχθέντες ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῶν ἰσχυροτέρων, ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν παλαιῶν ἰδεῶν καὶ τῶν παλαιῶν συμφερόντων, ὑπὸ τοῦ μίσους καὶ τοῦ φθόνου τῆς Εὐρώπης ὅλης. Λοιπὸν ὁ κίνδυνος, ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶναι εἰς Τουίλερῆ, ἀλλὰ εἰς Χάμ. Δὲν ὀφείλομεν νὰ ἐνωθῶμεν κατὰ τῶν συνησπισμένων δυνάμεων τῶν τυραννικῶν βασιλείων, τῶν κατεχόντων τοὺς θρόνους λαῶν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἐναντίον ἐνὲς τῶν ἀδελφῶν μας, ὅστις, καθήκτως καὶ παρὰ πάντων ἐγκαταλειμμένος δὲν ἔχει ἢ τὸ ὄνομά του ὡς αἰγίδα, τὴν συνειδήσιν του ὡς στήριγμα». Καὶ σεῖς μεθ' ὅλην τὴν ἀγχιότητα τῆς καρδίας σας καὶ τὸ μέγα πνεῦμά σας ἠκολούθησατε τὴν ῥεῦμα, καίτοι δὲ περιστοιχισμένη ὑπὸ πρκαμπτικῶν ἐχθρῶν, ἐπιτίθεσθε κατὰ φροντισματοῦ. Καὶ τὸ φάντασμα αὐτὸ εἴμαι ἐγώ.

Ἰδοὺ ὅ,τι μὲ θλίβει ὡς ἄνδρα, ὅ,τι μὲ λυπεῖ ὡς πολίτην. Διότι ἐνοήσατέ το καλῶς ἡ ἐνωσις ὅλων τῶν κινῶν μολὶς θὰ ἐπαρκέσῃ, ἵνα ἀποκρούσῃ τοὺς γησιούς καὶ τοὺς ρυπαροὺς λευκοὺς, οἱ ὅποιοι μᾶς περιστοιχίζου.

Ἄλλ' ἀδιάφορον. Ὅ,τι σὰς εἶπον δὲν ἔχει πολιτικὸν τινα σκοπόν. Ζητῶ μόνον νὰ δικαιολογηθῶ, ἀποδεικνύων τὴν μεροληπτικότητά σας. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀνδρῶν μοὶ εἶναι πολὺ τιμος, ἀλλ' ἡ ἰδική σας ἔτι πολυτιμότερα.

Θέλω νὰ μὲ κρίνητε οἷος εἶμαι καὶ ὅχι οἷον μὲ παριστάω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας, ἰδίᾳ δὲ δὲν θέλω νὰ ἀπολέσω τὸ μικρὸν μέρος τῆς συμπαιθείας σας, τὸ ὅποτον ἀπέκτησα ἤδη, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν κρατῶ ὅσον ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ κανδήλιον τὸ καίον πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου, ὅσον εἰς τὸ φυλακτόν, τὸ ὅποτον φέρει εὐτυχίαν.

Δέχθητε, κυρία μου, τὰ συλλυπητήριά μου μετὰ κλωσῶνης καὶ πιστεύσατε εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ μου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΕΛΛΑΣ ΔΟΥΛΗ, ΕΛΛΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Ἀπ' τὸ κύμα τοῦ Αἰγαίου τ' ἀφρογάλαζο πριβάλλει μὴ τυφοῦλα ζηλεμένη Κρύβει κάθε Της ματιὰ κρύβει τὰ ὠχρὰ Της κάλλη θάλασσα φουρτουρισμένη!

Καταπόρφυρη χλαμύδα ἔσοχισμένη τὴ σκεπάζει! . . . δὲν στενάζει δὲν θρηγεῖ! . . .

Πνίγει μὲσ' ἐτὸ χαμογέλοσ τὸ μαχαίρι ποῦ τὴ σφάζει ποῦ φρικτὰ τὴν τυραννεῖ! !

Νάτην νάτην εἰς τὰ ὕψη σὰν νεράϊδα φτερουγίζει μετὰ τὸ χέρι ἐτὸ Σταυρὸ Ἀχ! Τὴν βλέπω τοῦ Ὀλύμπου τὰ ἐδάφη ν' ἀντικρύζῃ καὶ μαζὺ Της λαχταρῶ! !

Ἀπὸ παρθέναις Τῇ σιμώνουν, δύο τ' οὐρανοῦ ἀστέρια μετὰ τὴν ὄψη τὴ χλωμή! . . . Ἐχουν σίδερα ἐτὰ πόδια, ἔχουν σίδερα ἐτὰ χέρια καὶ τῆς πνίγουν οἱ λυγμοὶ! !

Τρέχει αἶμ' ἀπ' τῆς πληγαῖς Των, τὸ χορτάρι κοκινίζει βράβεται τὸ μαῦρο χῶμα, Κάθε στάλα ἐτὰ λουλούδια λὲς τῆς δάφνη: πῶς χαρίζει ἀπὸ τὸ ἴδιό της χρῶμα! !

Ἐνα φιλίμα οὐράνιο μὴ λαχτάρα τῆς ἐνώνει τὸν ἐχθρὸ τους νὰ σπαράξουν τ' ἀγκαθίσουν τους στεφάνι τώρα ποῦ θὰ γίνῃ σκόνη μετὰ δαφνέριθ θὰ τ' ἀλλοξῇ νῦ! !

Νά! ἐτὰ ὕψη ἀναβαίνει κ' ἡ Ἑλλάδα τοῦ βορροῦ καὶ σφιγκτὰ τῆς ἀγκαλιάζει Γαλαρόλευκο κομμάτι Ἄγο πέφτει τ' οὐρανοῦ καὶ μ' ἀγάπη Τῆς σκεπάζει! ! . . . Μαρτίνα κ. Γίτσινα.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μέσα εἰς τὴν χαμηλὴ σάλα μὲ τὰ κεντισμένα γυαλιὰ τῶν παραθύρων, τὸ ὠρολόγι (ἕνας πληθὸς κοῦκκος) ἐσήμεινε τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς ἐργασίας εἰς τοὺς δύο γραφεῖς τοῦ κ. Ναβῶ: ἔνδεκα καὶ μισή. Ὁ δικηγόρος δὲν θὰ ἦτο μακρὰν, ἂν ἔκρινε κανεὶς ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ διώρθωνε τὴν κακὴ καὶ λεπτὴ γραφὴ τοῦ ὁ μικρὸς γραφεύς, ἐνῶ ὁ μεγάλος ὑπηγόρευε μὲ ἔρριον φωνήν :

— Ἀρ. 524,312 . . . ὀριζόμενοι διὰ τῶν ἐξῆς . . .

Ὁ ἀέρας ἦτο θερμὸς. ὕγρὸς καὶ βρῦς ἀπὸ τὸν καπνὸ τῶν σιγαρέτων· σκόνη μελανωπὴ ἐλέρωσε τὰ ἐπιπλα καὶ ἐκτριάνιζε τὰ χερτιὰ καὶ πολλὰ μυτὰ ἐπέτων γύρω, γύρω.

Ἡ θύρα ἀνοιξε καὶ ἐφάνηκε λεπτὴ σικιχαρπὶκ νεαρῆς γυναικός. Ἦτο ὠραία, ξανθὴ, ὀλίγον ἰσχνή, μὲ μεγάλαν μαῦρα μάτια γελαστά. Ἄν τὴν παρετήρει ὁμοῦ κανεὶς καλλιτέρας, θὰ ἀνεκάλυπτε κάποιαν χυδαῖότητα εἰς αὐτήν· τὸ δέρμα τοῦ προσώπου τῆς δὲν ἦτο τόσο λεπτό, τὰ χέρια τῆς πλατυὰ καὶ τὰ πόδια τῆς μεγάλα. Ἠρώτησε μὲ φωνὴ μελωδική: Ποῦ εἶναι ὁ κ. Ναβῶ;

Οἱ γραφεῖς δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἀπκντήσουν, διότι ὁ κ. Ναβῶ ἐφάνηκεν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ γραφείου του: Τί τρέχει;

— Ἡ κυρία σὰς ζητεῖ. — Ἄ! εἶσαι σύ; — Ἡ νέα γυνὴ ἐπροχώρησε, σηκώνουσα μὲ τὰ δύο χέρια, τὸν πλατὺν τριανταφυλλὶ κοιτωνίτην τῆς: Ἐλα νὰ προγευματίσης, τοῦ εἶπεν. Ἐκεῖνος τὴν ἠκολούθησε χωρὶς νὰ πῆ λέξιν. Ὅταν εὐρέ-

θησαν καθισμένοι ο εις απέναντι του άλλου, μέσα εις το μικρό σκοτεινό εστιατόριο· το στολισμένο με φαγεντιανὰ πιάτα, απομιμούμενα τὰ παλαιά, ή κ. Ναζώ ήρώτησε τον σύζυγόν της: Πώς τὰ πηγαίνεις;

— "Οχι καλά. Δέν έχω πολλές δουλειές.
— Τόσο χειρότερα για 'μάς και τόσο καλλίτερα για εκείνους που δέν έχουν ανάγκη τής ρητορικής σου.

"Ερριψε μια χλευαστική ματιά εις τον βαρυφορτωμένον από δαντέλλας κοιτώντιν της και απήντησεν: "Η ρητορική μου πληρώνει τὰ φορέματά σου.

— "Α! με μαλόνεις;
— "Οχι, όχι, Θεέ μου! Πάντοτε σε ήθελα κομψή και ωραία... "Ωραία είσαι....

— "Αλλά κομψή, όχι. "Ηθελα να σου 'μιλήσω σε 'λίγο. Και με τὸ μάτι του έδειξε την υπηρέτριαν που σερβίριζε, σύρουσα τις παντούφλες της, ρίπνουσα όπως έτυχε τὰ πιάτα εις τὸ τραπέζι, αγροίκως και ακάθαρτη

"Όταν αυτή εξήλθεν, ή κ. Ναζώ έδωσεν εις τον σύζυγόν της μίαν κάρταν: Τί πρέπει να απαντήσω;

"Ητο προσκλητήριο δια την ήμέραν του Πάσχα, δι' έορτήν ην έδιδεν ή σύζυγός του πρώην προέδρου Φιερόλ, ή οποία ήτο φειδωλή εις τὰς προσκλήσεις τη. "Η κ. Ναζώ είχε κατορθώσει με πολλὰ μέσα και παρακλήσεις να λάβη αυτό τὸ προσκλητήριο και δέν έτύλιμα να απαντήσει. "Ο σύζυγός της: τὸ διάβασε και τής τὸ επέστρεψε: Πρέπει να πᾶς;

— Βέβαια. Να παραγγείλῃς νέα φορέματα
— Γιατί;

— Γιατί εκείνα που έχεις εἶνε κόκκινα πειά. "Εγώ... εγὼ θὰ υπάγω εις την κ. Λεβρόν· εἶνε επιτηδεία ράπτρια, όχι πολὺ ακριβή.

— "Οχι ακριβή... "Εσκέφθη ὀλίγον και ειπε: Δέν μπορείς να διορθώσῃς κανένα φόρεμα μόνη σου;

— "Οχι... "Ας μὴν πάμε, αυτό εἶνε τὸ απλούστερον.

"Εσιώπησε μίαν στιγμήν. "Η υπηρέτρια ήλθε πάλι και έβλεπε πονηρά, τὰ μαζευμένα φρούδια τής κυρίας και τὸ σκεπτικὸ μέτωπο του συζύγου. "Εσήκωσε τὸ τραπέζι ἀναμένουσα σκηνήν, ἀλλ' αυτοὶ ἔμεναν βωβοί, σκυθρωποὶ και συλλογισμένοι. Τέλος αὐτὴ εξήλθε και ὁ κ. Ναζώ ειπε σιγανὰ σὰν να 'μιλοῦσε μόνος του:

— "Αν ὁ Ρουλέ ἀποφασίῃ να καταδιώξῃ τοὺς "Εσάρ.
— "Α! τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους!

"Εγνώριζε την ιστορία τής ξεπεσμένης αὐτῆς οικογενείας, ξεπεσμένης καθὼς και τόσες άλλες, ἀπὸ την ἀνοσιεί του πατρὸς και τὸν γάμο τής κόρης. "Ο πατὴρ ἀπέθανε και ἔφησε τὸν γάμβρό του κατάχερον, τὴν γυναῖκά του και τὰς κόρες του να παλεύουν με τὰ παλαιὰ χρέη και τὰς ὑποχρεώσεις του καθημερινοῦ βίου. "Εδιδαν μικρὰ ποσὰ εις τοὺς δανειστάς που ἐζώναζαν περισσότερο, όπως πετοῦμε εις τὸ σκυλί που μᾶς ἐνοχλεῖ μιά βουδα ψωμί, για να πάρουμε μιά στιγμῆς ἀναπνοή τὴν ὥρα που τὸ τρώγει. "Απὸ ὅλους τοὺς δανειστάς των, αὐτὸς ὁ Ρουλέ, εἶδος πράκτορος τῶν ὑπόπτων ὑποθέσεων. ἀγοραστῆς τῶν ἀμφιβόλων δανείων, κατεδίωκε περισσότερο τὰς κκ. "Εσάρ, δια δέκα χιλιάδας φράγκα, τὰ ὅποια σε μιά στιγμή τρέλλαξ ὁμολόγησαν ὅτι του ὀφείλουν, τὰς εφοβέριζε να πωλήσῃ τὸ παλαιὸ μέγαρόν

των, τὰ ἐπιπλά των, ἐπιπλά του παρελθόντος αἰῶνος, ἀναμνήσεις ἀτίμητες για αὐτὸς του καιροῦ των του εὐτυχημένου. Πολλὰς φορές ἔω: τὴν ὥρα ὁ κ. Ναζώ, ὅστις δέν ήτο διόλου κακὸς ἀνθρωπος, συνεβούλευσε τὸν πελάτην του Ρουλέ, να ἔχη ὑπομονήν. Αὐτὴ ή ἀφιλοκερδῆς δικηγογῆ του ἔσυρε τὴν ὑπόληψιν τής μεσαικῆς τάξεως εις τὴν μικρὰν πόλιν ὅπου ὄλοι τὸν ἐγνώριζαν. "Αλλ' ὅταν ἔχη κανεὶς ἐπάγγελμα να φονεύῃ τοὺς ἀνθρώπους και να ζῆ με τὸ αἷμά των πρέπει να εἰδεύρη, ὅταν ἔλθῃ ή στιγμή, να τυπήσῃ καλὰ και ἴσα.

"Ο κ. Ναζώ ἐξηκολούθησεν:

— "Αν ὁ Ρουλέ καταδιώξῃ. Αὐτὴ εἶναι καλὴ δουλειά... και ἐθώπευσε με τὰ 'μάτια τὴν νέαν σύζυγόν του.

— Πῶς να στολίσω τοὺς ὠραιοὺς σου ὤμους με ἀγλάζι... και να σκεπᾶσω τοὺς ἰδικούς μου με κινουόργια τσόχα; ... και ἐγέλασεν.

Αὐτὴ ἐκοκκίνησεν ὀλίγο, λυπημένη και ειπε: — Οἱ πτωχοὶ ἀνθρωποὶ! και ἐπρόσθεσε μετὰ τινα σιωπήν: — Ὅα ἀργήσῃ πολὺ αὐτὴ ή δουλειά! (και ἔδειξε τὴν κάρταν)... Θέλωμεν δώδεκα ἡμέρας.

— "Γνωρίζεις ὅτι ἀγοράζω ἐπὶ πιστώσει, ἔταν εἶμαι βέβαιος για τὴν ἐξόφλησι. "Αλλά, χθὲς ἀκόμη, ἐζήτησα ἀπὸ τὸν Ρουλέ ὀλίγου; μῆνας ὑπομονῆς και δέν δύναμαι σήμεραν.

"Η σύζυγός του είχε ξεχάσει τὴν λύπη που ἔδοκίμασε πρὸ ὀλίγου και ἐθύμωσε:

— Εἶσαι πολὺ καλός! Εἶσαι ζῶν! και ἐξήλθε κτυπῶσα τὴν θύραν.

"Η κ. Ναζώ εἶχεν ὄνειρευθῆ τὴν νύκτα, τὴν ἑορτὴν αὐτὴν. Τὴν εἶχεν ὄνειροπολήσει ὀλοκλήρους ἡμέρας, ἀφότου ὁ κόσμος ἤρχισε να θορυβῆ δι' αὐτὴν. Τώρα που είχε τὴν πρόσκλησίν της, ἔπρεπε να παραιτηθῆ του να υπάγῃ ἀπὸ ἀνέχειαν και να μὴ θορυμβεύσῃ ἐκεῖ ἔπου πολλὰ ἀπὸ τὰς φίλας της δέν θὰ ἐπήγαιναν; Τί βᾶσανο και τί ἐντροπή! ... Και ἔπειτα τί θὰ ἔλεγε τὸ πρόσωπον που τής ἐπρομήθευσεν αὐτὴν τὴν κάρτα; «Πρέπει να υπάγω» ειπε με ἀπόφασιν ή νέαν γυνή.

Γρήγορα, βιαστικὰ ἐνεδύθη και μετὰ μίαν ὥραν εἰσῆρχετο εις του Ρουλέ τὸ γραφεῖον, σιγὰ—σιγὰ ἐντροπαλή. Μέσα εις ἕνα ἀκκτάστκτον δωμάτιον, εις γραφεῖον φορτωμένον ἀπὸ χαρτικὰ και ἔμπρὸς εις ἕνα κοντὸ ἀνθρωπάκι, σπανῶ, που τὴν ἐκύτταξε με ὕφος ἱεροδικαστικῶ, ἐστάθη ή κ. Ναζώ ζαλισμένη:

—Κύριε Ρουλέ, ἤρχιτεν, ἔρχομαι... για... δια τὸ δάνειο που ἔχετε εἰ, τοὺς "Εσάρ...

— "Αλλά, κυρία, ή ὑπόθεσις αὐτὴ ἐκκαινίσθη. Χθὲς ὑπεσχέθην εις τὸν σύζυγόν σας...

— "Ισα, ἴσα... αὐτὸς δέν εἴξευρε καλὰ... μερικὰς λεπτομερείας. Ὅα εἶμαι ἀπαρηγόρητος ἂν ἕνας πελάτης του χάσῃ ἀπὸ λάθος δικὸ μας.

— Δέν ἐνοῶ...

"Εκοκκίνησεν ή κ. Ναζώ και προέθη:

— "Εμαθα ἀπὸ πηγὴν ἀσφαλή, ὅτι ἕνας πιστωτῆς πεῖθ βιαστικὸς ἀπὸ σᾶς, θὰ πωλήτῃ τὸ μέγαρον τῶν "Εσάρ.

"Ο Ρουλέ ἐσηκώθη με ἕνα πήδημα: Και ὁ κ. Ναζώ;

— Δέν τί ἤξευρε, δέν τὸ γνωρίζει ἀκόμη... "Ηλθα μόνη μου κρυφὰ να σᾶς πληροφοροῦσω...

— Σᾶς εὐχαριστῶ. Πηγαίνω αὐτὸ τὸ βράδυ ἀμέσως εις τὸ συμβολαιγραφεῖον.

"Όταν τὴν συνώδευσε μέχρι τῆς θύρας τὸν παρεκάλεσεν: — "Επεθύμουν... ήθελα να μὴ μάθῃ ὁ σύζυγός μου αὐτὸ τὸ διάβημά μου... δια λόγους ἰδικιτέρους
— "Υπόσχομαι να μὴ σᾶς ὀνομάσω. Χαίρετε, κυρία μου, σᾶς εὐχαριστῶ...

"Ορθὸς εις τὴν μέση του γραφείου του, ὁ κ. Ναζώ ἐφυλλομέτρει ὀγκώδη φακέλλον με δικηγογραφίαις.

— "Ερχομαι, εἶπεν ἀνητύχως. Εἶναι ἐμπερδευμένη αὐτὴ ή ὑπόθεσις τῶν "Εσάρ...

— Τί σημαίνει τοῦτο; ήρώτησε σύρουσα αὐτὸν ἀπὸ τὸ χέρι.

"Ο Ρουλέ προέθη μέχρι...
— Μέχρι τέλους! Τώρα ἔχει κάμει τὴν ἀγωγὴν... Δέν εἰδεύρω ποῶς διάβολος τὸν ὄθησε! Δέν παρκαπονοῦμαι ὅμως ἀπὸ τὴν στιγμήν που μ' ἐβίκασε να βρᾶδίσω ἔμπρὸς, ψηλαφῶ με εὐχαρίστησιν τὰ ἔξοδα τής δίκης...

Και σκεπτομένη τὰ δυστυχεῖ πλάσματα, τὰ ὅποια κατεστρέφοντο καθ' ὀλοκλήρην ἀπὸ τὸ τελευταῖον αὐτὸ κτύπημα, ή κ. Ναζώ ἐλησμόνησεν ὅτι με τὸ γυναικεῖο φιλάρεσκο και μάταιο χέρι της, ἐκρήμνισε τὸ μέγαρον, τὸ ὅποσον διετηρήθη με τόσας μεγάλας θυσίας, ἐκύτταξε τὸν σύζυγόν της με ἀποτροπὴν και ειπεν:

— "Ασχημὸ ἐπάγγελμα!

Και ἐξηκολούθησε να ρευθᾶζῃ, να ὄνειρεύεται τὸ γαλάζιο ἀγλάζι του φορέματος τῆς πατγιαλινῆς ἑορτῆς, τὸ ὅποσον θὰ ἐπήγαινε τόσον καλὰ, με τοὺς λευκοὺς ὤμους της και τὰ ξανθὰ μαλλιά της.

(Marie Thery) Μαρίκα Κ. Φιλιππίδου

Σ' ΕΝΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Που φεύγεις τρεμάτο,
Μικρό χελιδόνι,
Φωθᾶσαι τὸ χιόνι,
Τὸν κρῖν βορρῆν;
Ζεστὴ δὲ προσμένει
"Εδῶ ή γωλιά σου.
Ναί, κλείσ' τὰ φτερά σου.
Μὴν τρέχεις γοργά.
Πρὶν ἔλθῃ αὐγὸ ἡλίου
Τ' ἀηδοῦ πρὶν ψάλλῃ
Τῆς φύσις τὰ κάλλη,
Θεὶ ἰᾶσαι μακρὰ,
Και τὴν ή γωλιά σου
Μοιάρῃ θὰ μένῃ
Ψυχρῇ ῥηρομ' ῥῃ
Χωρὶς συντροφιά;

8 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΤΘΙΛΔΗΣ

Τῆς ἑορτῆς ἐκράτησα συγκεχυμένην ἀνάμνησιν. Περιεφερόμην μετὰ τῶν πληθους ὡς ὕπνοστίτις, οὐδὲν βλέπουσα και οὐδὲν σκεπτομένην, εις τὴν κεφαλὴν μου ἠσθανόμην ἀφόρητον βᾶρος.

Περὶ τὸ τέλος του χοροῦ ἀπεσύρθη κατακόπος εις τινα γωνίαν, του ἀναπαυτηρίου του ἴδου τουτου ἀναπαυτηρίου, ὅπου ὁ Ροβέρτος ἐπέραν τινὰ μοὶ ὀμίλησε περὶ τῶν αἰσθημάτων του και ἐκεῖ μόνη κεκρυμμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ὄπισθεν μεγάλων δοχείων ἀνθέων, λησμονημένη παρ' ὅλων ἐν μέσῳ του θορύβου τῆς ἑορτῆς, ἀνεκάλουν εις τὴν μνήμην μου τὴν βιαίαν και θλιβεράν ταύτην σκηνήν. Δια ποίας ἀνοήτου ἐλπίδος είχε μεθυσθῆ πρὸς στιγμήν ή ψυχὴ μου!

"Ητο λοιπὸν ἀληθὲς ὅτι τὴν λύσιν ταύτην ἠθέλησα ἐγώ; "Η κεφαλὴ μου ἐταράττετο, ὅλα ὅσα με περιεκύκλουν μοὶ ἐφάνοντο ἐνδεδυμένα πένθημα και ὁ βαλισμός, ὅστις παρέσυρεν εις τὸν στρόβιλον αὐτοῦ κύματα εὐθύμων ζεύγων, ἀντήχει εις τὸν πᾶσχοντα ἐγκέφαλόν μου, ὡς ἦχος ἐπικήδειος· αἱ ἀρτηρίαι μου βιαίως ἐπαλλόν και μοὶ ἐφάνετο ὅτι ἤκουον συνεχῆ ἦχον κωδῶνων. "Εν μέσῳ του νέφους ὅπερ συνεπυκνεῖτο ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶδον τὸν θεῖόν μου ὅστις με ἐζήτει. Κατέβαλλον πᾶσαν δύναμιν δια να μεταβῶ πρὸς αὐτόν, πλὴν

Γιά, κύτταξε ἀκόμα
Δὲν πλάκωσε χιόνι,
Τὰ κρῖν δὲν παγώνει,
Πουλλ μου μικρό,
"Ακόμα δὲ ῥ' ὄρα
Νὰ τρέχῃς στὰ ξένᾶ.
Τὰ δένδρ' ἀνθισμεία
Σὲ κράζουν ἰδῶ.
Μὴ φεύγεις, πουλλ μου,
Τὶ ἐδῶ σοῦ θυμάει
Αὐτὴν, ποῦ ἀγαπάει
"Η καρδιά σου πιστά;
Τὸ Ταῖρ σου ἐκείνο
Ποῦ σ' ἄφησε μόνο
Κ' ἐπῆε χωρὶς πόνο
Σὲ ἄλλη γωλιά;

"Αν εἶναι για κείνο,
Μ κρὸ χελιδόνι,
Ναί, πλάκωσε χιόνι
Φιλοῦ τὸν βορρῆν.
Ζεστὴ δὲν προσμένει
Σὰν πρῶτα ή γωλιά σου.
"Εμπρός! τὰ φτερά σου
Και τρέχα γοργά.
Εἰρήνη Γ. Ζαβιτζιάνου

ΑΙ ΧΑΡΤΙΝΑΙ ΟΙΚΙΑΙ

Μετὰ τὰς ὑκλίνοὺς οἰκίας, ἔρχονται αἱ χάρτιναι, αἱ μὲν ὡς και αἱ δὲ ἐξ ἴσου ἀδικρανεῖς. Σήμερον κτιζονται χάρτιναι οἰκίαι μετὰ μείζονος εὐκολίας, μεθ' ἧς τὰ μικρὰ κατασκευάζουν ἐξ ἕμου οἰκοδομᾶς. "Εντὸς μιάς ἡμέρας ἐσχάτως ἔκοψαν ἐν κολοσσικῶν δένδρον ἐξ ἐνὸς δάσους τῆς "Αμερικῆς, τὸ μετέφεραν δια μηχανῆς, ἧτις συντρίψακτ αὐτὸ τὸ μετέβαλεν εις χάρτην, ἐπὶ του ὅποίου τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτυπώθη ἐφημερίς. Δένδρον τὸ πρῶν, τὸ βράδυ ἐφημερίς.

"Εσκέφθησαν λοιπὸν ὅτι ἀφοῦ με τὸ ξύλον, πρὶν ἢ μεταβληθῆ εις χάρτην κατασκευάζουν οἰκίας, διατὶ να μὴ κατασκευάζουν τοικύτας και με πεπισμένον χάρτην. "Αλλως τε ποσπρακτασκευαστικὴ δια τοῦτο ἐοργασία ἐγένετο ἀπὸ του

8

δὲν κατόρθωσα να ἐγερωθῶ και ἠναγκάστην να προσκολληθῶ εις τὸν βραχίονά του δια να με ὑποστηρίξῃ.

— Τί ἔχεις, καλὴ μου κόρη, με εἶπε τρυφερῶς· φαίνεσαι ὅτι πᾶσχεις; ... εἶσαι κατάκοπος δέν εἶν' ἔτσι;

— Ναί, κατάκοπος. Ὑπετονθόρσις, ἀγνοοῦσα τί ἔλεγον.

— "Ανάγκη ν' ἀναπαυθῆς, πτωχὴ μου Ματθίλδη, δέν στηρίζεις πλέον. Δόξα τῷ Θεῷ ή ἐπιμοχθος αὐτὴ ἡμέρα παρήλθεν αἰσίως· ὀπῆρες τελεία και θαυμασία, ἀλλὰ τοῦτο σοὶ προὔξενησε και πολὺν κόπον... "Ο θεὸς θὰ σε εὐλογήσῃ τέκνον μου, και ὁ γρηαιὸς σου θεοὺς θὰ διέλθῃ τὸν βίον του, ἵνα σε καταστήσῃ εὐτυχεῖ.

Μοὶ ἐφάνετο ὅτι ἔμελλον ν' ἀποθάνω.

— "Ακουσον, κόρη μου, με εἶπε προσέτι, χαμηλῶν τὴν φωνήν, ή Λουίζα εἶναι ἐπίσης κατάκοπος, ή πτωχὴ μικρά! Πήγαινε, καλὴ μου Ματθίλδη, να ἀντιπροσωπεύσῃς παρ' αὐτὴ τὴν μητέρα, τὴν ὀποίαν στερεῖται, ὀδηγοῦσα αὐτὴν εις τὰ δωμάτια της.

Δέν ἔσχον τὴν δύναμιν ν' ἀρνηθῶ και ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε να ὑπακούσω. Προσεκίλεσα τὴν Λουίζαν, τὴν ὀδήγησα μέχρι του οὐδοῦ του διαμερίσματός της· ἀλλ' ἐκεῖ ἰσχυρὰ δύναμις με ἐκράτησεν· ἠθέλησα μόνη να εἰσέλθῃ εις τὸ βασιλεῖον τουτο, ὅπου μόνη ἔπρεπε να βηπιεύῃ και ὅτι οὐδὲν ἰδικόν μου ἠδύνατο να διέλθῃ οὔτε αὐτὸ τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων μου. Τὴν ἐνηγκαλίσθη και ἀπῆλθον δρομαία εις τὸ δωμάτιόν μου, ἀπὸ τὴν νύκτα ἐκείνην ἠσθῆνησα και ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ἤμην πλησιέστερον του θανάτου, ή τῆς ζωῆς· ἔσχον σχεδὸν πάντοτε παραληρήματα και εις τὰς σπανίας διαυγεῖς στιγμῆς ἐδασανίζομην ὑπὸ του φόβου ὅτι εἶχον προδώσει τὸ μυστικόν μου. "Ο θεοὺς μου και ή Λουίζα δέν με ἄφιναν σχεδόν· εις τὴν ἐναλλαγὴν τῶν κρι-

1877, όποτε ιδρύθη εις άμερικανικήν επικράτειαν μικρόν έργοστάσιον, κατασκευάζον τουβλι εκ χάρτου πεπιεσμένου. Το μικρόν έργοστάσιον έγεινεν έκτοτε μέγα και σήμερα κατασκευάζονται εν αυτώ όγκόλιθοι εκ χάρτου, δύο έως τριών μέτρων μήκους και ύψους και βάρους από 30—100 κοιτών. Είναι υπερβολικά σκληροί και έλαστικοί, άντέχοντες ως οι φυσικοί λίθοι.

Αι χάρτιναι οικίαι κατασκευάζονται δια τών λίθων τούτων και αι νέαι οικοδομικαι ύλαι έχουν πολλά πλεονεκτήματα από τών όρυκτών. Ο χάρτης είναι κακός άγωγός τής θερμότητος και δια τούτο αι οικίαι αύται είναι θερμότεραι τόν χειμών και ψυχρότεραι τόν θέρος από τας άλλας. Ο χάρτης δε ένφ πιέζεται, ζυμώνεται και ποτίζεται με έλατα, τά όποια προφυλάσσουν τας τοιαύτας οικίας από τας πυρκαϊάς. Τας άλείφουν επί πλέον με παχεϊν άλοιφήν, ήτις έμποδίζει τήν ύγρασίαν. Οι Άμερικανοί πιστεύουν ότι τó μέλλον επιφυλάσσει θριάμβους εις όλα τά χάρτινα πράγματα.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κυρία δημοτικη άντιπρόσωπος. Το πέμπτον διαμέρισμα τών Παρισίων εξέλεξε τήν κ. Γ. Μαρτέν, πρώην γεροσιαστού δημοτικήν αντιπρόσωπον εις τά βρεσικά έγυλα.

Γυνή ιατρός εν Αιθιοπία. Η δε Ζυρχερ ιατρός εκ Ζυρίχης άναχωρεί δια τήν Αύλην τού Μεναλίκ. Η δε Ζυρχερ εξέσκησε μέχρι σήμερα τó επάγγελμά της επιτυχέστατα εις Βέρνην. Έλεπεν επίσης δύο έτη ως ιατρός ύγεινολογικού τινος καταστήματος εις Δρέσδη.

Έκλήθη παρ τού Νεγώ Μεναλίκ δια τού έν Αιθιοπία μηχανικού κ. Π. Λέγεται ότι ή άμοιβή της ως ιατρού τής Αύλης τής Α. Αιθιοπικής Μεγαλειότητος είναι γενναιοτάτη.

Γυναικεΐαι πρόδοι εν Έλβετία. Εν Ζυρίχη ή γνωστή δικηγόρος κ. Κεμπέν Κούρι έγινετο από τινος δεκτη ως ύφηγήτρια τού ρωμαϊκού δικαίου και τής Άγγλικής νομοθεσίας. Έσχάτως επίσης ή Άκαδημαϊκή Γερουσία τής Γενεύης επέτρεψεν εις δύο δόκτορας κυρίας

σίμων στιγμών τής άσθενείας μου, τούς εύρισκον πικροτε πλησίον μου παρακολουθούτας τά συμπτώματα τής νόσου, δις ή τρις μοι έφάνη ότι είδον και τόν Ροβέρτον. Όταν, επανερχομένη εις έμαυτήν, συνήντων τά άνήσυχ βλέμματά των, προσηλωμένα επί τών ιδιων μου, μακρην τού νά είμαι αύτοις εύγνώμων, ήρεθίζομένη, διότι τούς είχον ίσως μάρτυρας τών παραφορών τού πνεύματός μου. Η θλίψις και τά δάκρυα τών περικυκλούντων με δέν με συνεχίνουν μοι άνήγγειλον τόν κίνδυνον χωρίς νά συγκινηθώ. Έβλεπον πλησιάζοντα τόν θάνατον χωρίς νά δοκιμάσω, ούτε χαράν, ούτε λύπην. Εν τώ μέσω τών συμπτωμάτων προσεχούς λύσεως, μία μόνη ιδέα μοι άπέμενεν, ότι συνεπάθουν τόν Ροβέρτον και ότι ώφειλον αιώνως νά σιωπώ.

Η κατάστασις τής ύγείας μου έβελτιώθη, άλλ' ό φόβος ότι είχον όμιλήσει εις τά παραληρήματά μου, μοι ήτο άπεχθής. Έπηρώτων τούς περικυκλούντάς με· πρό πάντων κατεσκόπευον τόν θεϊόν μου και τήν Λουίζαν, νομίζουσα πάντοτε ότι θά διακρίνω επί τού προσώπου των έκφρασιν άσυνήθη, σημειών τι δηλοϋν, ότι έγνώριζον τó μυστιόν μου. Έπανελάμβανον άνευ τέλους τας έρευνας μου με τήν πονηρίαν τήν ιδιάζουσαν εις τούς μονομανείς. Ούδέν έννόουν εκ τής ιδιοτρόπου ταύτης προσοχής μου και με άπεκρίνοντο με μεγάλην προθυμίαν μη αιτιώμενοι τιναιμή τόν πυρετόν τόν διαταράξαντα τας δυνάμεις μου. Έπέφυγον τήν εύκαιρίαν νά εξετάσω αύτους όμοϋ και κεχωρισμένους, στρέφουσα και μεταστρέφουσα τας άπαντήσεις των, έπινοούσα χιλίους τρόπους ίνα μαντεύσω τι, άλλ' ούδέν άνεκάλυψα και κατέληξα, βεβαιωθείσα ότι ήγνόουν τά πάντα. Η πεποιθσις αύτη επέσπευτε τήν άνάρρωσίν μου.

Αφέθην τέλος νά παραδοθώ εις τήν γλυκύτητα τής αναβιώσεως, τήν όποιαν γνωρίζουσι μόνον εκείνοι, οτινεις έφθικαν μέχρι τού χείλους

νά διδάσκωσιν έλευθέρως και κατά τήν τελευταίαν τριμηνίαν επετρέπη εις τήν δα Άλίκην Ροδρίγοα νά δώση σειράν μαθημάτων περι τής ευαισθησίας τών φυτών εις τήν αΐθουσαν τού έν Γενεύη Πανεπιστημίου. Άλλη νέα δόκτωρ, ή δις Ίδα Ουέλλ, δίδει σειράν μαθημάτων τής ιστορίας τής χημείας.

Νομοθετική μεταβολή. Η Έλβετία έψήφισεν έσχάτως νόμον εύεργετικόν δια τήν γυναίκα. Τα κοράσια, άτινα ό νόμος, έπροστάτευε κατά πάσης εκδίασεως μέχρις τής ηλικίας μόνον τών δώδεκα έτών, ήδη προστατεύει μέχρι τής ηλικίας δέκα πέντε έτών.

Θρίαμβος τών Άγγλίδων. Έψηφίσθη εν τή Βουλή τών Κοινοτήτων εις δευτέραν άνάγνωσιν τó περι ψηφοφορίας τών γυναικων ζήτημα με πλειονοψηφίαν έβδομήκοντα μις ψήφου. Ύπερ τής γυναικός έψηφίσαν 225 κατά 757.

Είναι άξιον παρατηρήσεως ότι οι φίλοι και οι αντίθετοι τών γυναικων άνήκουν άδιακρίτως εις όλα τά κόμματα. Κατά παράδοξον δε σύμπτωσιν οι συντηρητικοί υπερεψηφίσαν πίντων τών άλλων εις τó έν λόγω ζήτημα. Η ψηφοφορία έχει ως εξής: υπέρ τού γυναικείου ζητήματος έψηφίσαν 115 συντηρητικοί, 69 φιλελεύθεροι, 26 Ένωτικοί και 18 Έθνικοί. Έναντίον έψηφίσαν 91 συντηρητικοί, 37 φιλελεύθεροι, 18 Ένωτικοί και 11 Έθνικοί.

Τό νομοσχέδιον θά άναγνωσθί εις γ' άνάγνωσιν τήν 23 Ιουνίου, με έλπίδα βεβαίως πολύ μεγαλειτέρας πλειονοψηφίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑ

Εις τας κρίσιμους στιγμάς, άς διέρχεται ή χώρα μας, ή φωνή τών πατριωτών, πρέπει νά άκούεται, οι λόγοι και αι σκέψεις των πρέπει νά άντηχοϋν από άκρου εις άκρον τού Έλληνισμού.

Δια τούτο έχαιρετίσαμεν μετ' ένθουσιώδους χαρής τήν υπό τόν άνω πολυσήμαντον, τίτλον εμφάνισιν τού δημοσιογραφικού όργάνου τού μοναδικού μας ρήτορος κ. Α. Γενναδίου.

Η γνώμη άνδρός τής μορφώσεως, και τού πατριωτισμού τού κ. Γενναδίου είναι γνώμη πολύτιμος, τó όργανόν του δε, εις τó όποιον εύχόμεθ' πλάσαν προκοπήν, θά εξυπηρετήτ' ή σήμεραν μεγάλως τά εθνικά μας συμφέροντα.

τού θανάτου. Μόλις ήδυνήθην νά έγερθώ τής κλίνης και οι ιατροί συνεβούλευσαν νά με μεταφέρωσιν εις τήν έξοχήν.

Είμεθα εις τας άρχάς τού Σιβρίου, ώραίαν δε τινα και χλιαράν αύτου ήμέραν άνεχωρήσαμεν δια τήν Aille-Ferng. Ο Θεός μου φοβούμενος δι' ήμάς τήν κόπωσιν, δέν ήθέλησε νά επιβώμεν τού σιδηροδρόμου και άνεχωρήσαμεν μετά τής Λουίζης έφ' άμάξης, αύτος δε, έμποδιζόμενος ένεκεν ύποθέσεων, τήν επαύριον θά ήρχετο εις συνάντησίν μας. Ο Ροβέρτος είχεν άπέλθει πρό ήμών από πρωίας. Το έσπερας περι τήν ήραν έφθάσαμεν· μάς άνέμενε πρό τής κυκλιδωτής θύρας, με έβρήθησε νά καταβώ τής άμάξης και με ώδήγησεν εις τó δωμάτιά μου. Είχον κατά διαταγήν του παραθέσει τήν τράπεζαν εις τήν μικράν αΐθουσαν, ήτις προηγείτο τού κοιτώνός μου. Οι λυχνοστάται μετά τών άνημμένων κηρίων προσέδιδον εις τó διαμέρισμα έορτάσιμον ύψιν. Παρητήρησα ότι είχον πληρώσει τά άνθοδοχεία άνθέων, τά όποια προϋτίμων και ότι βιβλία εκλεκτά εξ εκείνων τά όποια ήγάπων, εύρίσκοντο επί μικρού τραπέζιου πλησίον τού ανακλίντρου μου. Έφερον τó δείπνον· ό Ροβέρτος και ή Λουίζα άπομακρύναντες τούς υπηρέτας, ηύχαριστοϋντο νά με υπηρετώσι μόνον των, προσέχοντες νά προλαμβάνωσι τας επιθυμίας μου και απαλάττοντές με τού έλαχίστου κόπου. Η έσπερα αύτη είναι ή ώραϊότερα εξ όσων ένθυμομαι· δέν άπεφάσιζον ν' άφήσωσι τας δύο ταύτας άγαπητάς υπάρξεις ν' αναπαυθώσι. Τας έκράτουν με ιδιοτροπίας χαϊδευμένου παιδίου. Προσεκολλήθην εις τήν Λουίζαν, και έπενόουν μυρίας προφάσεις δια νά μείνω άκόμη πλησίον μου.

(Ακολουθεί)